

ISUMALIUTERSUUT
KRONIKInunnut ataasiakkaanut pisassiissutit
niuerutigineqarsinnaasut
inuiaqatigiinnut kingunerisassa

Sinerissamut qanittumi qalerallinniarneq

unaminartorsiorpoq ukiunilu qilikkuaani
taamaassimalluni – inuttut ataasiakkaatut pisassiissutit
niuerutigineqarsinnaasut aaqqiissutissaappat?

✉ Allattut: Kåre Hendriksen, PhD,
Aalborg Universitetimi lektori aamma
Danmarks Tekniske Universitetimi
ekstern lektori

Martin Reinhardt Nielsen, PhD,
Københavns Universitetimi Institut
for Fødevare- og Ressourceøkonomi
lektori

Rikke Becker Jacobsen, PhD, Aalborg
Universitetimi Centre for Blue
Governanceimi lektori

Birger Poppel, Cand.polit., emeritus,
Ilsimatusarfik

Birgitte Hoffman, PhD, Aalborg
Universitetimi lektori aamma
Danmarks Tekniske Universitetimi
ekstern lektori

Ulrik Jørgensen, Professori
sunnorsortilu

Immikkoortoq 1

Aalisarneq Kalaallit Nunaanni siunissami
aningaasaqarnermut namminiilivinnis-
samullu pingaarutillu jussuuvooq. qalera-
linnaallu avammut niuernit isertitat
tamarmiutut sisamararterutaannik taper-

siissuteqartarput. Taamaakkaluortoq aali-
sarneq piujuartitsisunngilaq siunissamili
aningaasariornissamik suliffissaqartitsini-
samillu aarlerinartorsiorpitiilluni, sumiif-
fimi 47-mi pingaarutillimi (Qeqertarsuup
Tunua kiisalu Uummanaq Upernavilu
taakkualu pigisaat) biologit innersuus-
sutaannit affarmik amerlanerungajattut
pisarineqartarput.

Tamatuma peqatigisaanik piffissap pisa-
siissuteqarfiusup aallartinnerani umiatsiaa-
rarsortarpassuit paggatassiisutit pingit-
saalineqarlutik aalisalersinneqartarput
pisassiissutit nungulertornissaat ernumma-
tigalugu, naak silamit imaluunniit aalisak-
kanik allanik aalisarmermit pisaqartarner-
millu piffissap pisassiissuteqarfiusup ilaani
piffissami allami qalerallinniarneq piuk-
kunarnarulersinneqartaraluortoq. Tamana
aalisartunut aarlerinaateqarsinnaavoq.
tamannalu akuttoqatigiinnitsumik tuni-
sarnermik kinguneqartarluni, tunisassiorfiit
piffissap pisassussteqarfiusup aallartin-
nerani annertooujussuamnik tunitsivigine-
qartarmata piffissallu pisassiissuteqarfiusup
naajartulernerani killilerujussuamnik
tunitsivigineqartarmata imaluunniit tunitsi-
vigineqanngilluinnartarmata. Taamaattumi
tunisassiorfippassuit sulisoqarnerusariaqa-
lersarput sulisukinnerusariaqalersarlutillu

piffissakkuutaartumik suliffissaaleqisoqaler-
neranik kinguneqartumik. Pisassiissutillu
nungunneqaraangata pisassiissutit qaffan-
neqartinniarlugit politikerit tatineqaler-
sinnaasarput, taamaallillunilu aalisagaqas-
sutsikkut piujuartitsineq sulii annerusumik
unaminartorsiorinneqalersarluni.

Aalisarneq pillugu
Ataatsimiittaliarsuaq

Aalisarneq pillugu Ataatsimiittaliarsuaq
aalisarneq pillugu inatsimmik tamarmi-
sumik nutarterinissamut siunnersuummik
suliaqarnissaq pillugu Naalakkersuisunit
2019-imi pilersinneqarpoq. Aalisarneq
pillugu Ataatsimiittaliarsuaq isumaliutis-
siissutiminik juunimi 2021-mi saqqumius-
sivoq, taannalu Inatsisartuni inatsiliorn-
mik suliaqarqinnissamut tunngavissaaq.
Aalisarneq pillugu Ataatsimiittaliarsuarmi
nalilersuinerit, tunngavissat innersuus-
sutillu nalilersorneqarnerannut atatillugu
apeqqutit qitiisuut arlaqarput. Tamatu-
mani minnerunngitsumik tunngavissaq
pineqartoq tassaavoq, umiatsiaararsortoq
»akilersinnaasumik« aalisarsinnaassaguni
qalerallinnik ukiumut minnerpaamik 33
tonsini 300.000 koruunit missingisa taama-
aqatigisaannik tunisissassaaq. Isumaliuter-
suummi matumani tunngavissaq eqqartus-
savarput, isumaliutersuummillu tulluittumi
Aalisarneq pillugu Ataatsimiittaliarsuup
inuttut pisassiissutit niuerutigineqarsinnaa-
sut atorneqalermissaannik innersuusutaa
tamatumingalu atuutilersitsineq qalerallin-
niarnermi piujuartitsinermik qulakkeerin-
nissamut periaatsit pitsaanersarinnera
tamannalu umiatsiaararsortunut inuiaqa-

tigiinnullu qanoq kinguneqassanersoq
oqaluuserineqassallutik.

Aalisarneq pillugu
Ataatsimiittaliarsuaq aamma
sumiiffik 47

Aalisarneq pillugu Ataatsimiittaliarsuaq
sumiiffimi 47-mi qalerallinniarnermut
atatillugu ajornartorsiuinik marlunnik
sammisaqarpoq. Ilaatigut pisassiissutit uu-
massuseqarnikkut aalisakkanik piujuartitsi-
nermik qulakkeerinnavianngitsut, ilaatigullu
ataatsimiittaliarsuup umiatsiaararsorneq
aningaasaqarnikkut akilersinnaasutut isi-
ginnikkaa. Oqaatigineqartutut Avannaani
qalerallinniarnerup tamarmiutut annerto-
qisup annikillisinneqarnissaa qularutissaan-
ngitsumik pisariaqarpoq. Apequtaavorli
Aalisarneq pillugu Ataatsimiittaliarsuup
naliliineratut umiatsiaararsorneq ullumik-
kutut iluseqarluni ilumut taama akilersin-
naangitsigisoq? Aamma uumasooqassutsik-
kut aningaasaqarnikkullu piujuartitsinerup
angunissaanut aqutissaq kisiartaasoq
pitsaanerpaasorlu tassaannersooq umiatsia-
rarsortut ikiliserujussuarnissaat?

Kalaallit Nunaanni aalisarnerup avataa-
siortunut sinerissallu qanittuani aalisartu-
nut immikkoortinneqarnerinut atatillugu
isuma tassaasimavoq, avataasiorluni aalisar-
nerup kilisaatinik tunngaveqartup Kalaallit
Nunaata avammut niuernikkut iseritaasa
annerpaartaannik tapertaanissaa, sineris-
samullu qanittumi aalisarnerup najukkani
inuaqatigiinnit suliffissaqartitsinissamik
isertitaqarnikkullu tunngavissanik qulak-
keerininnissaa taamaallillunilu Kalaallit

De samfundsmæssige konsekvenser af
individuelle omsættelige kvoter (IOK)

Det kystnære fiskeri af hellefisk er udfordret og har været
det i årtier – men er IOK løsningen?

✉ Af: Kåre Hendriksen, PhD,
lektor på Aalborg Universitet
og ekstern lektor Danmarks
Tekniske Universitet

Martin Reinhardt Nielsen, PhD,
lektor ved Institut for Fødevare- og
Ressourceøkonomi på Københavns
Universitet

Rikke Becker Jacobsen, PhD, lektor
ved Centre for Blue Governance ved
Aalborg Universitet

Birger Poppel, Cand.polit., emeritus
ved Ilsimatusarfik

Birgitte Hoffman, PhD, lektor på
Aalborg Universitet og ekstern lektor
Danmarks Tekniske Universitet

Ulrik Jørgensen, Professor og
konsulent

Del 1

Fiskeri er af stor betydning for Grønlands
fremtidige økonomi og selvstændighed, og
hellefisk alene bidrager med mere end en
fjerdedel af den samlede eksportindkomst.
Trods det er fiskeriet ikke bæredygtigt og
truer den fremtidige indtjening og beskæf-
tigelse, hvor der i det vigtige område 47
(Diskobugten samt Uummanaq og Uperna-
vik distrikter) fanges næsten en halv gang
mere, end biologisk anbefalet.

Samtidig tvinger det olympiske fiske-
ri mange jollefiskere ud i starten af en
kvoteperiode, af frygt for at kvoten hurtigt
opfiskes, selvom vejrforhold eller fangst
og fiskeri af andre arter kan gøre det mere
opløst at fiske på et andet tidspunkt i
kvoteperioden. Det kan være risikabelt for
fiskerne, og det fører til en uregelmæssig
indhandling, hvor fabrikkerne i starten af

en kvoteperiode har stor indhandling og
begrænset eller slet ingen indhandling sidst
i kvoteperioden. Derfor er mange fabrikker
nødt til at mande op og ned med periodisk
arbejdsløshed til følge. Og når kvoten er op-
fisket, kan der opstå et pres på politikerne
for at hæve kvoten, hvorved den biologiske
bæredygtighed udfordres yderligere.

Fiskerikommisjonen

Fiskerikommisjonen blev nedsat af Naalak-
kersuisut i 2019 for at udarbejde forslag
til revision af den samlede fiskerilov. I juni
2021 offentliggjorde Fiskerikommisjonen
sin betænkning, der vil være grundlaget for
det videre lovgivningsarbejde i Inatsisartut.
Der er flere centrale spørgsmål i forbindelse
med vurdering af Fiskerikommisjonens
analyser, forudsætninger og anbefalinger.
Det gælder ikke mindst forudsætning om,
at en jollefisker mindst skal indhale 33 ton
hellefisk årligt svarende til ca. 300.000 kr.
for at have et »rentabelt« fiskeri. I denne
kronik diskuterer vi denne forudsætning,
mens en følgende kronik vil fokusere på Fi-
skerikommisjonens anbefaling af individu-

elle omsættelige kvoter (IOK) og spørgsmå-
let, om indførelse af IOK'er virkelig er den
bedste metode til at sikre bæredygtighed i
hellefiskefiskeriet og hvad det vil betyde for
jollefiskerne og samfundet?

Fiskerikommisjonen og område 47

Fiskerikommisjonen fokuserer på to
problemstillinger i forhold til fiskeriet af
hellefisk i område 47. Dels at kvoterne ikke
sikrer et biologisk bæredygtigt fiskeri, og
dels at kommisjonen ikke anser jollefiske-
riet som økonomisk rentabelt. Som nævnt
er der utvivlsomt et behov for at reducere
det samlede fisketryk på hellefisk i Nord-
vestgrønland. Men spørgsmålet er, om
jollefiskeriet i sin nuværende form virkelig
er så urentabelt, som Fiskerikommisjonen
vurderer? Og om den eneste og bedste vej
til at opnå biologisk og økonomisk bæredy-
gtighed er at reducere antallet af jollefiskere
drastisk?

I forbindelse med opdelingen af Grøn-
lands fiskeri i et kystnært og havgende,
var ideen, at det havgende fiskeri baseret
på trawlere skulle bidrage med størstedelen

Nunaanni qitiusumiingitsiq nunaqarfissit-tarmermik ikorfartuinissa.

Aalisarnerup immikkoortinnissaanun tunngavilersuut sinnerissamut qanittumi aalisarnerup akilersinnaanginneranik suliffisaqartitsiniutitullu pissuseqarneruneranik isiginnitaatsimut taperseeqataasimavoq. Kisianni taamaattoqaqqajannigilaq. Sinerissamut qanittumi aalisarnek 2021-mi qaleralinnik avammut nioqquteqarnerup 65 procentianik pilersitsisuvuq avam-mullu niuernermi isertitat tamarmiusut 17 procentingajarsaannik taperseeqataalluni. Umiatsiaarsortuinnaallu qaleralinnik tunisinerat avammut niuernermi isertitat tamarmiusut 11 procentiisa missinginik taperseeqataapput. Qaleralinnik avammut nioqquteqarneq aqutugalugu Uummannami Upervavimmilu innuttaasut Kalaallit Nunaata avammut niuernernut nuna tamakkerlugu agguaqatigiissitsinermi annerusumik tapersissuteqarput. Uummannaq aamma Upervavik nunap immikkoortuini mariutuaapput, aalisarnerup aalisakkanillu suliarinninnerup pisortat ingerlatsinerannit sullissinerannillu inuussutissarsiutit anneruffigisaat.

Aalisarnek pillugu Ataatsimiititaliarsuup umiatsiaarsornormik akilersinnaasumik nalilersuimera

Aalisartut ataasiakkaat pingaartumillu umiatsiaarsortut qanoq tunisaaqartigisarnat assiginnissutilerujussuvuq. Aalisarnek pillugu Ataatsimiititaliarsuaq naapertorlugu sumiiffimmi 477-mi umiatsiaarsartut eqeersimaartut 97-ti 2020-mi tunisat ima agguataarsimapput:

• 0 - 5 ton	22%
• 5 - 10 ton	17%
• 10 - 20 ton	28%
• 20 - 30 ton	17%
• 30 ton sinnerlugit	16%

Aalisarnek pillugu Ataatsimiititaliarsuaq naliliivoq, umiatsiaarsortuq akilersinnaasumik aalisarsinnaasaguni ukiumut min-

nerpaamik 33 tonsinik tunisaaqartassasoq. Tamanna 300.000 kr. missaannik isertitaqataassaaq aalisartullu ukuit sisamangorneri tamaasa umiatsiaaqgamik atortunillu allanik taarsinissamut 400.000 kr.-nik ileqqaagaqarsinnaanerannik ajornarunnaarsitsissalluni. Aalisarnek pillugu Ataatsimiititaliarsuup innersuussutigaa, umiatsiaarsortut ukuit amerlanngitsut ingerlaneranni minnerpaamik 33 tonsinik tunisaaqalersimangitsut aalisarnermit »peersillugit illikkartinneqartassasut« pisassiisutimik umiatsiaarsortutun allanun »pisaqarsinnaanerussunut« tunisaaqarmermik. Maannakkorpiarlui umiatsiaarsortut 15 procentii inorlugit 33 tonsit angullugit tunisaaqartaput, umiatsiaarsortutullu 20 procentii 2020-mi 100.000 kr. ataallugit tunisaaqarsimallutik.

Aalisarnek pillugu Ataatsimiititaliarsuup arajutisimaganarpaa, umiatsiaarsortut ilarpassui ilaatigut Uummannami Upervavimmilu aamma piniartuusut, piniarnerminnik qalerinniamermik annerusumik minnerusumilluunniit tapertaqartut imaluunniit akuleriissitsisut. Piniarneq pineqartuq tassaavoq sinnerissap sinnerani innuttaasunil iluaqutiginneqartuq neginik, mattammik, timmissanik allanillu pisisarnermikkut. Piniartukkormiullu amerlanerpaartaannut pisat taakkua nerissasanik atuineraannut pingaarutilimmik ilaapput, soorluttaaq taakkua ilarjussui najukkami tunineqartartut. Piniarneq taamaalluni Kalaallit Nunaanni imminut pilersornermut annertuumik tapertaavoq taamaallunilu tikisitsisarnermut aningaasartuutitnik killiliilluni, piniarnerlu atuutinnigippat niuernik kut ogimaaqatigiissitsinermi amigartorutit amerlissapput.

Piniarnermik aalisarnermillu akuleriissitsineq innunut ataasiakkaanut eqaallisaarsinnaaneramik annertuumik tunniussaaqarpoq, tamatumani piffissani pissarsiassat pitsaanerpaatillugit piniartoqarsinnaalluni, piffissani allani aalisartoqarsinnaalluni. Piniartunut ataasiakkaanut ukiumit ukiumut tunisat aamma assiginnissutilerujussuinnapput piniagassani assiginnigitsuni

pisat nikerarnerat apeqqutaatillugu. Imaluunniit ukiumi ataatsimi »aningaasarsilertormissamik« pisariaqartitsinermik plersooqartarnersoq assersuutigalugu aqute-ralammik imaluunniit angerlarsimaffimmut atortunik pisinissamut, taamaattumillu piffissami tassani aalisarnerusoqartarluni. Innunut ataasiakkaanut eqaallisaarsinnaaneq pitsaasuvoq, kisianni tamanna aalisakkanik tunisassiorfinnuk akutoqatiginngitsunik pilersuineramik pilersitsisarpoq taamaallunilu suliffissanik pilersaarusior-nissamut qulakkeerinnissamullu unam-millernartunik pilersitsisarlu.

Inuttut isertitat ataasiakkaat isiginiarnerisa saniatigut umiatsiaarsortutun piniartunullu ataallugit inoqutigiit isertitaat tamarmiusut nalilersorneqartariaqarput. Aalisartorpassuit umiatsiaarsortorpassuillu aappaqarput, inuussutissarsiortutut sulinerimikkut inoqutigiit isertitaannut tapersissuteqartartunik. Piniartukkormiut amerlanertigut suliassanik ima agguataar-simasarput, uisup ilaqtarinneq inuussutissanik pilersuinerup annerpaartaa aksiusaaffigisarlu piniarnermit qaleralinniarnermillu isertitanik tapertalerlugu, soorluttaaq taakkua ilarpaalussui takornar-nianit isertitaqartartut assersuutigalugu angallassineq piniariartitsinerilluunniit aqutugalugit, aappaasullu aalajangersi-masumik suliffeqarnerata patajaatsumik aningaasaqarnissaq qulakkeertarlugu. Uummannami Upervavimmilu inoqutigiit-tut agguaqatigiissillugu isertitat Qaqortumi isertitat qaffaseqatigaat taamaallunilu il-loqarfinnit allanik arlalinneq qaffasinnerullu-tik. Tamatumunnga assingusumi Ilulissani, Uummannami Upervavimmilu nunaqarfin-ni inoqutigiit tut agguaqatigiissillugu isertit-nuna tamakkerlugu agguaqatigiissillugu isertitanit qaffasinnerupput, nunaqarfiit mittarfeqarfiusut marluk Kangerlussuaq aamma Narsarsuaq ilanngunneqanngippata.

Taamatuttaaq apeqquserneqarsinnaavoq piniartut/aalisartut qassit ukuit sisamangorneri tamaasa umiatsiaaqgaminnik taarsisarnersut imaluunniit taarsinissamut pisariaqartitsisarnersut?

Kåre Hendriksen
PhD., Aalborg Universitetimi
lektor aamma Danmarks Tekniske
Universitetimi ekstern lektori

PhD., lektor på Aalborg Universitet
og ekstern lektor Danmarks
Tekniske Universitet

Qulaani taaneqartut tunngavagalugit apeqquserneqartariaqarpoq, qaleralinniarnerup akilersinnaanissaanun minnerpaamik 300.000 kr.-nik isertitaqarnissaq. Aalisarnek pillugu Ataatsimiititaliarsuup naliliisimaneqatut, pingaaruteqarnersoq? Tassami Aalisarnek pillugu Ataatsimiititaliarsuaq taamaallaat aalisartut ataasiakkaat qaleralinniarnermit isertitaannik immikkut isiginninniarpoq. Tassani aalisartut aningaasarsiornikkut ingerlataat allat, allanik aalisarnermit, piniarnermit takornariaqarnermullu pisut, qarsupinneqarput. Ilaqtariillu inoqutigiit tut aningaasaqarnerat tamarmiusoq imminut pilersornermik isertitanillu arlalinneq imaartoq aamma qarsupinneqarpoq. Oqarusunnarsinnaavoq, Aalisarnek pillugu Ataatsimiititaliarsuup taamaallaat »Ilulissap qaava nuiasooq«, Kalaallit Nunaata Kitaani aningaasaqarnerusoq, isiginiarsin-magaa.

af Grønlands eksportindkomst, mens det kystnære (indenskærs) fiskeri skulle sikre beskæftigelsen og indkomstgrundlaget for lokalsamfundene og dermed understøtte Grønlands decentrale bosætningsmønstre.

Argumentet for opdelingen har bidraget til en opfattelse af, at det kystnære fiskeri ikke var økonomisk rentabelt og mest havde karakter af et beskæftigelses-projekt. Men det er langt fra så enkelt. Det kystnære fiskeri stod i 2021 for 65% af hellefiskeeksporten og bidrog med næsten 17% af den samlede eksportindkomst. Og alene jollefiskernes indhandling af hellefisk bidrog med omtrent 11% af den samlede eksportindkomst. Gennem eksport af hellefisk bidrog indbyggere i Uummannaq og Upervavik mere til Grønlands eksport end landsgennemsnittet. Uummannaq og Upervavik er også de to eneste distrikter, hvor fiskeri og fiskeforarbejdning er en større erhvervsgruppe end offentlig forvaltning og service.

Fiskerikommisssionens vurdering af rentabelt jollefiskeri

Der er meget stor forskel på, hvor meget den enkelte fisker og specielt jollefiskere indhandler. Ifølge Fiskerikommisssionen var indhandlingen for de 977 aktive jollefiskere i område 47 i 2020 fordelt som følger:

• 0 til 5 ton	22%
• 5 til 10 ton	17%
• 10 til 20 ton	28%
• 20 til 30 ton	17%
• Over 30 ton	16%

Fiskerikommisssionen vurderer, at en jollefisker mindst skal indhandle 33 ton årligt for at have et rentabelt fiskeri. Det vil give en indkomst på omkring 300.000 kr. og mulig-gøre, at fiskeren hvert fjerde år kan opspare 400.000 kr. til udskiftningen af jollen og andet udstyr. Det er Fiskerikommisssionen anbefaling, at de jollefiskere, der ikke over en kort årrække kommer op på minimum 33 ton, skal »skubbes ud« af fiskeriet ved at sælge deres kvoter til andre »mere effektive« jollefiskere. Men aktuelt det er under 15% af jollefiskerne, der når op på en indhandling på 33 ton, og 20% af jollefiskerne havde i 2020 en indhandling under 100.000 kr.

Tilsyneladende overser Fiskerikommis-sionen, at en stor del af jollefiskerne i bl.a. Uummannaq og Upervavik distrikter også er fangere, der i større eller mindre grad supplerer eller kombinerer fangst med fiskeri af hellefisk. Der er tale om fangst, som befolkningen på resten af kysten nyder godt af gennem køb af kød, mattaq, fugle mv. Og for de fleste fangerfamilier udgør fangsten en væsentlig del af deres madforbrug, ligesom en stor del sælges lokalt. Fangsten

bidrager dermed væsentligt til Grønlands selvforsyning og begrænser således importudgifterne, og uden fangsten ville underskuddet på handelsbalancen vokse.

Kombinationen af fangst og fiskeri giver stor fleksibilitet for den enkelte, hvor der kan fanges i de perioder, det giver det bedste udbytte, og fiskes i andre. For den enkelte fanger kan der også være stor forskel på indhandlingen fra år til år afhængig af udsving i fangsten på forskellige arter. Eller om der et år opstår behov for »hurtige kon-tanter« til f.eks. køb af påhængsmotor eller noget til hjemmet, hvorfor der i en periode fiskes mere. For den enkelte er fleksibiliteten positiv, men den skaber uregelmæssige leverancer til fiskefabrikkerne og giver dermed udfordringer for planlægning og sikring af arbejdspladser.

Ud over at se på den enkelte personind-komst bør man for jollefiskere og fangere vurdere den samlede husholdningsind-komst. Mange fiskere og fangere har en ægtefælle, der bidrager til husstandsind-komsten gennem erhvervsarbejde. Fanger-familierne har ofte en arbejdsdeling, hvor manden har ansvaret for størstedelen af familiens fødevarerforsyning suppleret med indtægter fra fangst og fiskeri af hellefisk, ligesom en del har indtægter fra turister gennem f.eks. sejlsads eller fangstture, mens ægtefælens faste arbejde sikrer et stabilt

økonomisk grundlag. Den gennemsnitlige husstandsindkomst for Uummannaq og Upervavik byer ligger på samme niveau som Qaqortoq og dermed højere end flere andre byer. Tilsvarende ligger den gennemsnitlige husstandsindkomst for byderne i Ilulissat, Uummannaq og Upervavik distrikter over landsgennemsnittet, når de to lufthavnsbygger Kangerlussuaq og Narsarsuaq ikke medregnes.

Der kan også sættes spørgsmålstegn ved, hvor mange fangere/fiskere, der udskifter deres jolle hvert fjerde år – eller har behov for det?

På ovenstående baggrund bør det udfordres, om vurderingen af en minimum-sindstøt på 300.000 kr. for rentabelt fiskeri af hellefisk, som Fiskerikommisssionen har gjort det, er relevant? Fiskerikommisssionen forholder sig nemlig kun til den individuelle fiskers indkomst fra hellefisk-fiskeriet isole-ret set. Den overser fiskernes øvrige økono-miske aktiviteter i form af andet fiskerier, fangst og turisme. Og den overser familiens samlede husholdøkonomi med selvforsyning og flere indkomster. Man fristes til at sige, at fiskerikommisssionen kun fokuserer på »toppen af det isbjerg«, som er den faktisk økonomi i Nordvestgrønland.